

Ivan Hoffman: Když se smrt omrzí

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-kdyz-se-smrt-omrzi

11. listopadu 2024

Ivan Hoffman

Když se smrt omrzí

Text 11.11.2024 6 min Přehrát

#Politika

Média hlavního proudu fungují předvídatelně. Je to dáno rutinním provozem, kdy se editoři upnou na nějaké téma, které se nejprve pojedná zpravodajsky, pak angažovaně okomentuje a posléze do ztracena rozzvaňuje, než se omrzí a zamění tématem jiným.

Jednotlivé kampaně, jakési seriály na pokračování, obstarává tým stále stejných mluvících hlav, které vymývají hlavy rovněž stále stejnému publiku.

Ohlédneme-li se do minulosti, zjistíme, že po tématech, jež odezněla, zůstaly spíše otázky, než odpovědi. Tomu, co týdny, měsíce a někdy roky zaměstnávalo veřejnost, chybí závěrečná reflexe. Není zájem vracet se k tomu, co se autoritativně tvrdilo a neprokázalo, ani k tomu co se vášnivě vyvracelo a posléze potvrdilo. Vyčerpání z vyčerpávajícího žvanění vše řečené překryje a co se z mainstreamu naplavilo do vymytých hlav, to v nich už zůstane.

Běžné kampaně, kdy si média vytipují politika, ze kterého udělají zrůdu, vycházejí vstříc lidem, kteří mají potřebu někoho si ošklivit, na někoho si plivnout, nad někým se povyšovat. Ambicí médií je nakreslit na zvolenou oběť terč. Nesejde na tom, zda se jí to stane osudným, anebo zda přežije, podstatná je sledovanost, vyplývající z potřeby nenávidět. Mainstream neřeší paradox, že terč zaručuje oběti publicitu a negativní reklamu, která je k nezaplacení. Důležité je oslovit oslovené. Na těch, co se nepřidají k nenávisti, nezáleží.

Dvě témata z posledních let svým významem zastínila obvyklou agendu mainstreamu, aniž by tím ovšem byla dotčena mediální rutina. V obou případech šlo o život a smrt a v obou případech také o velké peníze. Nejprve se média s gustem zhostila kampaně kolem covidové pandemie, kterou posléze vystřídala kampaň kolem války na Ukrajině.

V tom prvním případě se už mainstreamu smrt omrzela. Morbidní seriál statistik, kolik lidí je nakaženo a kolik jich zemřelo, se okoukal. Podobně publikum přestal bavit hon na pochybovače o bezpečnosti experimentálních chemikálií, vydávaných za vakcíny. Z médií se tiše vytratily covidové celebrity s patentem na rozum, aniž by je ovšem nahradili odborníci, kteří se nenechali zmanipulovat oficiální covidovou propagandou. Nezodpovězeno zůstalo, kdo covidovou epidemií zavinil, kdo na ní vydělal, anebo kolik lidí ještě zemře na covidové očkování. Covid se prostě omrzel. Téma netáhne a kdo má ve vymyté hlavě naplavené netopýry a zázračné injekce, tomu tam už zůstanou.

Není překvapivé, že pandemie skončila v den, kdy média hlavního proudu dostala novou hračku, válku na Ukrajině. S vpádem Ruska na Ukrajinu paralelně vpadli do médií hlavního proudu prováleční aktivisté, kteří vystřídali okoukané aktivisty covidové. Mainstream, jak je jeho zvykem, zvolil hned zkraje stranu, které bude fandit a rozhodl, kdo bude nepřítelem. Tomu přizpůsobil zpravodajství, ve kterém přání bylo setrvale otcem myšlenky. Experti se předháněli v optimistickém líčení vojenských úspěchů Ukrajinců a posměšně glosovali vyhlídky Ruska.

Média byla fascinována válkou do té míry, že zcela rezignovala na lidskost, soucit s lidmi, kteří byli zabíjeni či mrzačeni. Jako v každé válce první zemřela pravda, která galantně přepustila místo propagandě. Pak už v různých variacích statečně umírali za vlast ti naši, dobří, a po zásluze byli pobíjeni ti špatní. Jakmile se určí, co je dobro a co je zlo, otevře se v médiích prostor líčit válku jako adrenalinovou zábavu. Filmuje se, jak vojáci zajatým nepřátelům

prostřelují kolena, a akceptuje se, že se neberou rukojmí. O ostřelovačích se píše jako o myslivcích na lovu, kteří se chlubí svými úlovkami. Referuje se o tom, jak dróny dobíjejí raněné, a na oplátku se popravují polapení operátoři drónů. S profesionálním zaujetím se líčí, co s lidmi, kteří jsou ve špatnou chvíli na špatném místě, dělá kazetová munice, anebo termobarická bomba.

Jenomže když jsou mrtvých statisíce, není už čím publikum zaujmout. A když se začnou ukazovat mapy, jak ti naši dostávají na frak, smrt už netáhne. I ti mrzáci se omrzí a náš mainstream vděčně vezme zavděk starým dobrým antibabišem, který skandálně není na Slovensku za estébáka. O Ukrajině se přestane mluvit. Ve vymytých hlavách samozřejmě zůstane příslušná náplava predsudků a cynismu. Asi se s tím nic nedá dělat, mainstream takto funguje. Je to ale odporné.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.